

betjentene af Portoudgiften efter Regning, skjøndt det er mig vittetligt; at den samme Regel ikke agtes gennemført med Hensyn til alle andre Klasser af Embedsmænd, saa er det begrundet paa, hvad jeg allerede tidligere, naar Sagen har været paa Bane, har udtalt, at jeg antager, at det for Befolkningens Skyld er af Interesse, at Netsbetjentene ikke have Ofsordring til noget som helst Kniberi med Hensyn til Porto: Det gjælder ikke i samme Grad om alle andre Embedsmænd. Om de fleste andre Embedsmænd gjælder det jo dels, at de slet ikke kunne udøve noget Kniberi i denne Henseende — dette er jo Tilfældet med alle dem, hvis Brevvevling navnlig gaar til de overordnede Autoriteter — og dels, at, om de ogsaa gjorde det, vilde det ikke komme til at gaa ud over Befolkningen. Netsbetjentene derimod, der ere den lokale Dyrighed paa de enkelte Steder, ere, om man vil, den sidste Instants nedefter, med hvilken Befolkningen træder umiddelbart i Berøring, og der finder en ganske anderledes stædig Brevvevling Sted mellem Netsbetjentene og de enkelte Beboere af Jurisdiktionen, de private Folk, end der ellers foregaar mellem Embedsmænd og Borgerne umiddelbart. Naar man har anført, at man ligesaa godt kunde erstatte dem alle andre Kontorudgifter efter Regning, og at der i den Henseende ikke er nogen Grund til at gjøre nogen Forskjel, saa tror jeg, at denne Betragtning er aldeles urigtig. Jeg vil i denne Henseende blot minde om, at dengang Netsbetjentloven blev givet i 1861 og i en længere Aarvække efter den Tid, vare Forholdene netop faldedes, at de havde fri Porto, hvorimod de øvrige Udgifter bleve fastsatte under Kontorholdet. Dette altsaa, at Portoen skal indbræges under det almindelige Kontorhold, er jo Noget, der først er blevet Regel ved Postloven af 1871. Men naar man taler om Postloven af 1871, maa man ikke glemme, at det, naar man ser paa Affattelsen af de vedkommende Paragrafer i Postloven, da er saa langt fra, at man kan sige, at den proklamerer det Princip, at der aldrig kan være Tale om Andet, end at al Portogodtgjørelse skal indbefattes i Kontorholdet — det er saa langt fra, at den tværtimod forudsætter det Modfattede. Naar man gennemlæser Bestemmelsen, vil man se, at der staar, at ved Revisionen af de bestaaende Kontorholdslove og ved nye Kontorholdslove vil fornødent Hensyn være at tage til, at Portofriheden er ophævet, saa at Godtgjørelsen for Portofrihedens Ophævelse bortfalder for alle de Embeder, for hvilke der gives Kontorholdslove efter 1ste April 1873, medmindre disse Love indeholde nogen afvigende Bestemmelse derom. Det er altsaa i selve Postloven forudsat som en ingenlunde sjernliggende Mulighed, at man med Hensyn til disse Kontorholdslove kunde finde Grund til at træffe afvigende Bestemmelser. Derfor tror jeg, at man slet ikke behøver at frygte

for eller med nogen Ret kan sige, at man ved at statuere, at Netsbetjente saae godtgjort Porto efter Regning, vil komme i en Strid med Postloven. Det forekommer mig derfor, at i det Dieblit man maatte være af den Mening, at den omtalte Forandring stemmede bedre med Befolkningens Lave end den nuværende Ordning, vilde det ikke være nogen som helst Grund, hvorfor man skulde lade være med at foretage denne Forandring. Dertil kommer endelig det, at det er en Sag, som er af overordentlig ringe finantfiel Betydning for Statskassen; det vil jo kun være en ganske ringe Sum, maaste knap 2,000 Kr. eller saa for hele Landet, at denne Forandring vil koste. Det er Noget, der fra et finantfiel Synspunkt efter min Formening er aldeles uden Betydning. Jeg kan derfor ikke Andet end tilraade Thinget i dette Punkt at blive staaende ved Lovforslaget.

Ordføreren (Steenstrup): Der er et Argument, som tidt er benyttet i denne Sag fra tidligere Ordføreres Side, men som jeg ikke benyttede. Den ærede Minister imødegik dette Argument, men jeg har ikke fremsøgt det, nemlig Argumentet fra Postloven. Jeg har ikke nævnt Postloven, men jeg har omtalt Postembedsmændene i en anden Mening, idet jeg sagde, at Postembedsmændene vare udsatte for den samme Mlempe som Netsbetjentene, naar den samme Regel gjaldt for dem, som hidtil har gjældt for Netsbetjentene. De kunde nemlig komme til at udgive mere i Porto, end de sil godtgjort, fordi de for at besordre Publikums Interesse kunde komme til at affende flere Breve, end der svarede til deres Portogodtgjørelse. Det var i den Henseende, sagde jeg, at Postvesenets Embedsmænd kunde stilles parallelt med Netsbetjentene, at det var ligesaa godt i Befolkningens Lave, at de vare stillede gunstigt med Hensyn til Porto efter Regning som Netsbetjentene. Derimod fremsøgte jeg ikke det gamle Argument fra Postloven. Jeg anser ikke Postloven for en Grundlov, som ikke maa røres. Tværtimod. Men jeg fremhævede, at, naar man skulde gjøre en Forandring paa et Punkt som dette, som der vel kan være Grunde, der kunne tale for, maa man ogsaa gennemføre det overfor andre Embedsmænd navnlig paa et Tidspunkt som dette, hvor man har samtlige Lønningss- og Kontorholdslove til Revision. Ligeledes fremhævede den ærede Minister et andet Moment, som jeg heller ikke gjorde gjældende, nemlig den finantfielle Betydning. Jeg har ikke fremhævet, at Staten ikke kunde bære denne Byrde. Det tror jeg ikke kunde lue Staten; men naar den ærede Minister sagde, at det var et Par Tusind Kroner, er det ikke det, som det kommer mig an paa, men det er det Princip, som gaar gennem samtlige Lønningsslove, som man enten bør holde paa eller forandre overfor